

DOLAĆ (6) *vb pf*

o jasne, a pochylone.

inf dolać (2). *♦ fut 1 sg* doleję (1). *♦ 3 sg* doleje (1). *♦ imp 2 sg* dol(e)j (1). *♦ part praet act* doląwszy (1).

Sł stp brak, Cn s.v. dobijać, Linde XVI(XVII) – XVII w.

Dodać więcej płynu, nalać do pełna, napęłnić; nalać; ad summum complere *Mącz* (6) : Albo owi kwarantrze/ co tu wam łzynkuia/ Dáleko nie dolawízy/ ná tram przypifuią. *RejWiz* 162v; á co vleiefz thego winá záfy doley/ niechay będzie bárzo mocne wino *SienLek* 190.

Zwrot: »do wierzchu dolać« (1): Ad summum complere, Aż do wierzchu dolać. *Mącz* 304d.

a. *O pijaństwie: upić, odurzyć trunkiem alkoholowym* (3) :

dolać kogo (2): *PowodPr* 73; A gdy go iuż doleie/ z kárczmy go wywabi Miedzy gory: tám go iuż do końca ofzwabi. *KlonWor* 26.

Zwrot: »do upaści dolać« (1): Zadnego wefela/ żadney bieśiády/ żadnych zchadzek/ niemogą odpráwić/ żeby ieden drugiego áż do vpaści niemiał dolać abo vpoić. *PowodPr* 73.

Szereg: »dolać abo upoić« (1): *PowodPr* 73 *cf* *Zwrot*.

W przen (1) :

Zwrot: »brzucha dolać« = *upić się* (1): Opity. Brácie nápoły fzáleię/ Kiedy brzuchá nie doleię *RejZwierc* [233].

Synonimy: *dopełnić, napęłnić; a. upoić.*

Formacje pochodne cf *LAĆ.*